

Sousedův trávník

Barbora Poláková

Někdy si přeju znát všechny stromy, nebo aspoň jejich polovinu.
Někdy si přeju, aby mě napadlo, co mám říct a ne až za hodinu.
Někdy si přeju mít dlouhý nohy a taky vystudovat práva.
Někdy si přeju si už nic nepřát a jen tak bejt a bejt zdravá.

Protože sousedův trávník bude vždycky zelenější.
A dřevo z jeho lesa bude vždycky dřevnější.
Neboj jsme v tom všichni stejně namočení.
Protože i když Jirka solí stejnou solí má to vždycky líp osolený.

Někdy si přeju mít tělo Rihanny a hlavu Harryho Stylese.
I když teď přemýšlím, člověče, jestli oni dva vůbec znaj se.
Někdy si přeju bejt trochu míň dospělá a někdy míň dítě.
A pak si přeju, aby někdo zrušil sociální síť.

Buď víc vážná, víc ezo, víc drzá, víc exo, víc uni, víc máma, víc holka, víc dáma, víc eko-nomická, víc tempo-litická, víc svařinatá, víc přítomná, víc fousatá, víc těhotná, víc velká, víc malá, víc environmentálně znalá, kung fu panda, jóga, čakra, hej vždyť je to jedno sakra.

Protože sousedův trávník bude vždycky zelenější.
A dřevo z jeho lesa bude vždycky dřevnější.
Neboj jsme v tom všichni stejně namočení.
Protože i když Jirka solí stejnou solí má to vždycky líp osolený.

Protože sousedův trávník bude vždycky zelenější.
A dřevo z jeho lesa bude vždycky dřevnější.
Neboj jsme v tom všichni stejně namočení.
Protože i když Jirka solí stejnou solí má to vždycky líp osolený.